

- Nem szabálygyűjtemény, nem önmagukban álló parancsok. 1–4. v.: emlékezteti a hívőket új helyzetükre, új életükre.
 - o Meghaltatok, feltámadtatok (Róm 6,11). „Státusz”: a régi életet (amelyet a bűn határoz meg) levetettük. Az új, örök életünk van elrejtve Krisztussal, aki „odafent, az Isten jobbán” van.
 - o Ezért kell az odafennvalókat keresnünk: mert a mi igazi életünk ott van. – Ellentéte: „Itthon vagyok itt e világban, / S már nem vagyok otthon az égben.” Hol rendezkedem be? (Ld. „Babilonban berendezkedtek, nem akartak hazamenni”). Ha az itteni berendezkedésemmel foglalkozom, előbb-utóbb nem fogok vágyani a mennyre.
- A befejezett tények és az ebből következő parancsok.
 - o Meghaltatok – öldököljétek meg (folyamatosan). Nem ellentét, hanem következik belőle. A halál után egy ideig még megvannak bizonyos életfunkciók. A testünk (a biológiai) ugyanaz maradt, ugyanolyan reflexekkel. Az agyunkban megmaradtak a bejáratott „autópályák”. Ezek továbbra is a kísértő eszközei lehetnek. Ne hagyjuk! Paráznság, föszténység stb.: előjönnek, de folyamatosan öldökölnünk kell. – Ez bálványimádás, Isten haragszik rá, haragudott ránk, amíg abban jártunk. Ezért kell elvetnünk, nemcsak a „bűnös tulajdonságokat”, hanem az egyedi bűnöket is.
 - o Levetkeztétek – ezért vessétek el. Felöltöztétek (az új embert) – ezért „öltösetek magatokra” (10.12).
 - Az új ember, amit felöltöztünk: a menyegzői ruha. Ezzel jutunk be Isten országába (a bejáratnál kapjuk).
 - 10. v.: ez egy „megújuló ruha”. Meg tud tisztulni, ha bepiszkolódik, ill. munkálja a változást a Teremtő képmására – ha mi is felöltjük mindazt, ami a „ruhához tartozik”.
 - o Könyörületes szív, jóság, alázat, szelídség, türelem: mert Isten választottai vagyunk. Ezek Isten / Jézus tulajdonságai is („tanuljátok meg tőlem, hogy én szelíd és alázatos szívű vagyok”; „megalázta magát”).
 - o Megbocsátás: mert Krisztus a mi életünk, aki megbocsátott nekünk. Elszenvedett minket – „elszenvedvén egymást”.
 - o Szeretet: „tökéletesen összefog mindent”, az eddigieket is. „Türelemes, jóságos, nem kérkedik, nem fuvalkodik fel, nem keresi a maga hasznát” – mind Jézus Krisztusban található. Tőle kapjuk, ezért kell felöltöznünk „minden fölé”.
- Egy testben hívattunk el (15). Ezt a testet Isten békessége tartja össze. Ez a csak Istennél megtalálható békesség. Megbocsátáson keresztül működik. Nekünk is úgy van békességünk Istennel, hogy Ő megbocsátott nekünk. A Krisztus-testben is akkor van Isten békessége, ha megbocsátanak egymásnak. Hálaság – egymásért is, mert egymást (a gyülekezetet) is Istentől kapták. „Mindenért hálát adjatok.”
- Krisztus beszéde – gazdagon. „Jézusból többet hadd vegyek.” Az Ő tanítása, és „mit róla tanít az ige”. Egyre jobban ismerjük Őt, így tudni fogjuk, mit tenne / mondana adott helyzetben, mi az üzenete nekem vagy a másik embernek. A világban lévő dolgok megítélése az Ő szemével stb. Teljes bölcsesség. Ekkor tudjuk helyesen

„tanítani és inteni” egymást – „zsoltárokkal, dicséretekkel, lelki énekekkel” is, ha mi magunk(ban) is hálával mondjuk ezeket az Úrnak.

- Mindent az Úr Jézus nevében. Nem azt jelenti, hogy az Ő nevét emlegetve. (Mt 7,21–23) Ismerjük (és egyre jobban ismerjük) Őt, ezért tudjuk, mi az, amihez Ő a nevét adja. Aki valaki más (megbízó) nevében szól vagy cselekszik, nem tehet akármit, csak azt, ami az ő szándékának / tetszésének megfelel. Példa: „ha tudná apám, mi folyik itt az ő nevében...”. Jézus tudja, „mi folyik”, mit cselekszem az Ő nevében, és mit teszek csak „az Ő nevével felcímkezve” (keresztyénként). – Megismerni Őt, mi az, ami tetszik neki, és akkor küld, hogy az Ő nevében szóljak / cselekedjek. Hálás lenni az Atyának – akkor tudok valóban Jézus nevében cselekedni. Mindent – hogy egyértelműen ismerhessék meg rajtam keresztül Jézust.